

Το μέγεθος και το εύρος του κακού που διαπράχθηκε θα τα ζήλευε έως και ο Γιόζεφ Μένγκελε.

Steven Kritz (Μετάφραση Nikos Maris)

Πριν από περισσότερο από ένα χρόνο, είχα γράψει σε ένα άρθρο στο Brownstone Journal, ότι υπήρχε σχεδόν καθολική συμφωνία σε αυτή τη χώρα ότι τα πράγματα δεν πήγαν καλά όσον αφορά την αντιμετώπιση της πανδημίας Covid από τη χώρα. Παρουσίασα τρία πιθανά σενάρια για το πώς συνέβη αυτό:

Σενάριο 1: Χειριστήκαμε την πανδημία (sic) όσο καλύτερα μπορούσαμε, δεδομένων των πληροφοριών που είχαμε εκείνη την εποχή, αλλά η μολυσματικότητα του ιού ήταν τέτοια που το αποτέλεσμα ήταν αναπόφευκτο. Πιστεύω ότι αυτή η άποψη εξακολουθεί να πιστεύεται από τουλάχιστον το 75% του πληθυσμού, συμπεριλαμβανομένων των επαγγελματιών υγείας.

Σενάριο 2: Τα πράγματα δεν πήγαν καλά, επειδή οι μέθοδοι μετριασμού που εφαρμόστηκαν (lockdown, κοινωνική αποστασιοποίηση, κλείσιμο σχολείων, χρήση μάσκας και αλληπάλληλα εμβόλια mRNA) δεν ακολουθήθηκαν ή/και δεν εφαρμόστηκαν επαρκώς. Αυτή η άποψη έχει σε μεγάλο βαθμό αμφισβητηθεί, αλλά εξακολουθεί να υποστηρίζεται από το περίπου 5% του γενικού πληθυσμού, ακόμη και από λίγους επαγγελματίες υγείας.

Σενάριο 3: Όλα όσα έγιναν ήταν εσφαλμένα, και ήταν γνωστό ότι ήταν εσφαλμένα όταν εφαρμόζονταν, με αποτέλεσμα να τα είχαμε πάει πολύ καλύτερα αν δεν είχαμε κάνει απολύτως τίποτα. Θα ήθελα να πιστεύω ότι περίπου το 20% του γενικού

πληθυσμού και ένα ακόμη υψηλότερο ποσοστό επαγγελματιών υγείας έχουν αυτή την άποψη, αλλά φοβάμαι ότι αυτό μπορεί να είναι μια δική μου υπερεκτίμηση.

Υποστηρίζω το Σενάριο 3 εδώ και αρκετό καιρό και τώρα θα προχωρήσω στην παρουσίαση αυτής της στάσης και στις συνέπειές της.

Γνωρίζουμε εδώ και καιρό ότι το Υπουργείο Άμυνας των ΗΠΑ ανέλαβε τον έλεγχο της αντιμετώπισης της Covid λίγο μετά τα lockdown τον Μάρτιο του 2020. Οι ηγέτες της δημόσιας υγείας, οι οποίοι έπρεπε να γνωρίζουν καλύτερα, αντέδρασαν φοβικά, σαν αδειανά πουκάμισα, έτσι ώστε η επαγγελματική τους δειλία να θυμίζει τους φρουρούς των στρατοπέδων συγκέντρωσης του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, οι οποίοι ισχυρίζονταν ότι απλώς ακολουθούσαν εντολές. Επιπλέον, τα Κέντρα Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων (CDC) έγιναν το νεκροταφείο κάθε εξαιρετικής επαγγελματικής φήμης. Στην πραγματικότητα, η κατάσταση ήταν τόσο διεφθαρμένη που, κατά τη διάρκεια του 2022, ο επικεφαλής του μεγαλύτερου σωματίου εκπαιδευτικών υπαγόρευε τις οδηγίες του CDC σχετικά με την εκπαίδευση και την υγειονομική περίθαλψη των παιδιών μας!

Θα περιοριστώ τώρα στις παρατηρήσεις μου στα εμβόλια κατά της Covid, αναγνωρίζοντας ότι η προέλευση του ιού, τα lockdown, η κοινωνική αποστασιοποίηση, το κλείσιμο των σχολείων και οι υποχρεωτικές μάσκες δημιούργησαν τις δικές τους φρικαλεότητες. Σημειώστε ότι χρησιμοποιώ τον όρο εμβόλια για να περιγράψω τις ενέσεις για τον κορωνοϊό, καθώς ο ορισμός του τι είναι εμβόλιο χρειάστηκε να αλλάξει ώστε να χρησιμοποιηθεί αυτός ο όρος. Αυτό και μόνο θα έπρεπε να έχει προκαλέσει αντιδράσεις, αλλά κάτι τέτοιο δεν συνέβη. Επιπλέον, τώρα γνωρίζουμε ότι υπήρξαν σοβαρά σημάδια ανεπιθύμητων παρενεργειών μέσα σε λίγες εβδομάδες από την εκστρατεία του μαζικού εμβολιασμού, αλλά αυτές οι πληροφορίες αποσιωπήθηκαν και συνεχίζουν να αποσιωπούνται.

Η Συμβουλευτική Επιτροπή της Υπηρεσίας Τροφίμων και Φαρμάκων (FDA) γνώριζε λίγο πριν από την έγκριση των εμβολίων για παιδιά ηλικίας 12 έως 17 ετών στα μέσα του 2021 ότι υπήρχαν προβλήματα με μυοκαρδίτιδα, αλλά αυτό δεν είχε καμία επίδραση στις αναλύσεις της. Δεν παρατηρήθηκαν πλεονάζοντες θάνατοι το 2020, όταν κυκλοφορούσαν τα πιο θανατηφόρα στελέχη του ιού, ωστόσο σημειώθηκαν το 2021, το 2022 και το 2023, όταν εφαρμόστηκε ο μαζικός εμβολιασμός. Σχεδόν κανένας από το ευρύ κοινό δεν το γνωρίζει αυτό. Ούτε γνωρίζει το κοινό ότι από το 2015 (από το 2012 σύμφωνα με τον Δρ. Marty Makary, ο οποίος τώρα είναι επικεφαλής της Υπηρεσίας Τροφίμων και Φαρμάκων), το προσδόκιμο ζωής στις ΗΠΑ έχει παραμείνει σταθερό έως χαμηλό.

Κάτι παρεμφερές παρατηρήθηκε και στην Ελλάδα, όπου η -συγκριτικά μέτρια- αύξηση κατά 6% της γενικής θνησιμότητας το 2020 οφείλεται σχεδόν εξ ολοκλήρου στις παρενέργειες των λοκντάουν, των τραγικών υγειονομικών πρωτοκόλλων στα νοσοκομεία και της παρεπόμενης υγειονομικής παραμέλησης.

Μια μελέτη σε υπαλλήλους της Κλινικής του Κλίβελαντ την άνοιξη του 2021

κατέδειξε ότι η φυσική ανοσία ήταν πραγματική και αποτελεσματική, και μια άλλη μελέτη, περίπου 18 μήνες αργότερα στο ίδιο ίδρυμα, κατέδειξε ότι όσο περισσότερα εμβόλια Covid έκανε κάποιος, τόσο πιο πιθανό ήταν να μολυνθεί από Covid. Άλλαξε μήπως κάποια από αυτές τις μελέτες την αντίδρασή μας στη δημόσια υγεία; Όχι! Υπήρξε μόνο μία μελέτη που διήρκεσε έως και 6 μήνες, δείχνοντας το όφελος του αρχικού σχήματος των 2 δόσεων σε ασθενείς του συστήματος Medicare.

[...] Τέλος, η άποψη ότι σώθηκαν 5 εκατομμύρια ζωές στις ΗΠΑ βασίστηκε στα αρχικά υπολογιστικά μοντέλα που έδειχναν ποσοστό κρουσμάτων/θνησιμότητας 3,4%, το οποίο ήταν πάνω από 30 φορές μεγαλύτερο από το πραγματικό ποσοστό, περίπου 0,1% (σ.σ. όσο και της κοινής γρίπης δηλαδή). Το πραγματικό ποσοστό ήταν γνωστό από νωρίς, αλλά λογοκρίθηκε. Άλλαξε κάποια από αυτές τις γνώσεις την αντιμετώπιση του κορωνοϊού; Καθόλου!

Τις τελευταίες εβδομάδες, υπήρξε μια σειρά αποκαλύψεων που κινούνται όλες προς μία κατεύθυνση, επιβεβαιώνοντας ότι το Σενάριο 3 είναι ο μόνος λογικός τρόπος για να δούμε τα γεγονότα των τελευταίων 5 ετών. Αυτές οι αποκαλύψεις συνάδουν με τις τακτικές που χρησιμοποιήθηκαν για να επιτευχθεί η συμμόρφωση του πληθυσμού και των παρόχων υγειονομικής περίθαλψης, τακτικές που προήλθαν απευθείας από το εγχειρίδιο της ναζιστικής προπαγάνδας της δεκαετίας του 1930: φόβος, διχασμός, εξαπάτηση, εξαναγκασμός, εκφοβισμός και λογοκρισία. Η χειραγώγηση και ο άνωθεν έλεγχος ενισχύθηκαν από το γεγονός ότι, ως αποτέλεσμα του Νόμου για την Προσιτή Φροντίδα Υγείας (ObamaCare), τον οποίο εδώ και καιρό αποκαλώ Νόμο για την Δόλια Φροντίδα Υγείας, σχεδόν όλοι οι ασκούμενοι γιατροί είχαν γίνει υπάλληλοι των μεγάλων συστημάτων υγειονομικής περίθαλψης, με απώλεια αυτονομίας. Αυτός ο συνδυασμός περιστάσεων ήταν θανατηφόρος!

Οι τελευταίες αποκαλύψεις περιστρέφονται γύρω από την επιβεβαίωση των σαφών συγκρούσεων συμφερόντων, της σκόπιμης χειραγώγησης των δεδομένων και της απόδοσης των δυσμενών συνεπειών στον ιό και όχι στην (υποτιθέμενη) θεραπεία του. Όλα αυτά χρησιμοποιήθηκαν για την προώθηση ενός εγνωσμένα ψευδούς αφηγήματος και μιας απατηλής στρατηγικής της δημόσιας υγείας. Ως κάποιος που άσκησε την αγροτική πρωτοβάθμια περίθαλψη ως πιστοποιημένος παθολόγος από το 1980 έως το 1999, βασιζόμουν σε ιατρικά περιοδικά για να παρέχω τις πιο πρόσφατες μελέτες ώστε να κατευθύνω τις θεραπείες που συνταγογραφούσα.

Το να αναλογίζεται κανείς ότι αυτά τα περιοδικά προωθούσαν ψευδείς πληροφορίες σχετικά με τη θεραπεία της Covid είναι κάτι βγαλμένο από ταινία τρόμου του Βίνσεντ Πράις, με την διαφορά ότι συνέβη πραγματικά. Σχεδόν σίγουρα, θα υπάρξουν κι άλλες αδιανόητες αποκαλύψεις, και θα μπορούσαν να είναι ακόμη πιο καταστροφικές από όσα έχουμε ήδη δει. Συγκεκριμένα, φαίνεται όλο και πιο πιθανό ότι εκατομμύρια γυναίκες και άνδρες έχουν στειρωθεί από αυτά τα εμβόλια. Σε ποιο φόρουμ θα απευθυνθούν αυτοί οι άνθρωποι για την αποκατάσταση της βλάβης που υπέστησαν ή για να αποζημιωθούν;

Για όσους εξακολουθούν να πιστεύουν ότι έχω υπερεκτιμήσει το επίπεδο της φρικαλεότητας που βιώσαμε, θα διηγηθώ μια προσωπική ιστορία που συνοψίζει τον τρόπο σκέψης μου. Στις αρχές του 2021, η 91χρονη μητέρα μου υπέστη μια πτώση που κατέστησε αναγκαστικό να βρίσκεται κάποιος στο διαμέρισμά της 24 ώρες το 24ωρο, 7 ημέρες την εβδομάδα. Χρειάστηκε περίπου μια εβδομάδα για να βρούμε κάποιον η αδερφή μου και εγώ, οπότε αναλάβαμε εκ περιτροπής 24ωρες βάρδιες στο μεταξύ.

Μέχρι την τρίτη μου βάρδια, νόμιζα ότι η μαμά μου είχε βελτιωθεί αρκετά, ώστε όταν τη βοήθησα να μπει στο μπάνιο, έκλεισα την πόρτα. Όταν η μητέρα μου με ρώτησε γιατί το έκανα αυτό, της είπα ότι ήθελα να της προσφέρω λίγη ιδιωτικότητα. Η απάντησή της ήταν, και παραθέτω αυτολεξεί: «Γιε μου, νομίζω ότι το έχουμε ξεπεράσει κατά πολύ αυτό το στάδιο!» Αυτή έχει γίνει η απάντησή μου σε όποιον προσπαθεί να μειώσει ή να αποτρέψει το επίπεδο του κακού που έχει προκληθεί στο όνομα της αντίδρασης στον κορωνοϊό. Πιστεύω ότι το εύρος του κακού θα έκανε τον Γιόζεφ Μένγκελε να πρασινίσει από την ζήλια του.

Το ερώτημα τώρα είναι εάν οι υπεύθυνοι για αυτήν την καταστροφή (και για πολλούς από αυτούς γνωρίζουμε ποιοι είναι) θα λογοδοτήσουν για τις πράξεις τους. Δεν είμαι αισιόδοξος, καθώς πάρα πολλοί άνθρωποι θα έβλεπαν κάτι τέτοιο σαν αντίποινα και θα προτιμούσαν απλώς να προχωρήσουν παρακάτω (ο πληθυσμός του Σεναρίου 1). Αυτή η στάση, φυσικά, καθιστά ακόμη πιο πιθανό να επαναληφθούν αυτές οι φρικαλεότητες.

Στην πραγματικότητα, καθώς γράφω αυτό το κείμενο, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας καταστρώνει σχέδια για την επόμενη πανδημία, και μοιάζει ανατριχιαστικά με αυτό που έχει ήδη συντελεστεί, αλλά με πιο αυστηρή επιβολή (ευθυγραμμισμένη με την ομάδα του Σεναρίου 2). Τι απέγινε το σύνθημα «Ποτέ Ξανά»; Όσο για μένα, δεν έχω κανένα ενδιαφέρον να συμμετάσχω σε ένα ριμέικ της ταινίας «Μάτια Ερμητικά Κλειστά»!

Άρθρο του δόκτορος Steven Kritz, δημοσιευμένο στις 18/4/2025 από το Brownstone Institute.

[Πηγή](#)